

אֵתָּהּ נְשַׁבֵּלְב

צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֵצְמוֹ לְדַבֵּר
בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵנוּ בְּאַמֶּת גְּדוֹל,
עַד שְׂיַעֲזוּרֵךְ אֶת לְבָבוֹ בְּאַמֶּת,
עַד שְׂיִתְחִיל לְדַבֵּר בַּחֲמִימוֹת
שְׂבִלְב דְּבָרֵי אֶמֶת שְׂבִלְבוֹ
בְּהִתְעוֹרְרוֹת בְּתִשׁוּבָה,
עַד שְׂיִרְאֶה פְּחִיתוּתוֹ וְגִדְלֵת
הַבּוֹרָא, עַד שְׂיִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד
מִלְּפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ.

כָּאֵב שְׁנַיִם

פַּעַם הָיָה לְבַתּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל

כָּאֵב שְׁנַיִם וְאָמַר לָהּ רַבֵּנוּ:

שְׂיִהְיֶה לָּהּ שְׂמִיחָה!

וְאָמְרָה הֲלֹא כּוֹאֵב לִי, אָמַר לָהּ

שְׂתַעֲשִׂי אֶת עֵצְמָהּ כְּאֵלוֹ שְׂמִיחָה.

וְאָמַר עוֹד יִהְיֶה זְמַן שְׂתִבֵּא מִזֶּה

לְשְׂמִיחָה כָּל כֶּף עַד שְׂתִרְקַד

וְאִזּוּ יִהְיֶה לָּךְ רַפּוּאָתְךָ.

וְכִּי הָיָה שֶׁהִגִּיעַ לָּהּ שְׂמִיחָה גְדוֹלָה

עַד שֶׁבְּאִמְצַע הַיּוֹם סָגְרָה

הַתְּרִיסִים וְרָקְדָה וְנִתְרַפְּאָה.

אֵין נְשׁוּמָה עֵצָה

כִּי בַּאֲמַת לְעֵנִין פִּרְנָסָה אֵין שׁוּם
עֵצָה כִּי אִם אֲמוּנָה בַּאֲמַת וּבִטְחוֹן
בַּאֲמַת בָּהּ יִתְבַּרַךְ לְבַד,

וְאִם קָשָׁה עָלֶיךָ הַטְּרָדוֹת וְהַטְּרָחוֹת,
תִּתְפַּלֵּל בַּאֲמַת לָהּ יִתְבַּרַךְ וְתִבְטַח בּוֹ
יִתְבַּרַךְ בַּאֲמַת, וְיִקַּל מֵעָלֶיךָ הַטְּרָדוֹת
וְהַטְּרָחוֹת וְיִוָּסֵיף לְךָ בְּחֶסֶד־וּ הַרְחָבָה
הֵן בְּפִרְנָסָה, הֵן בְּשִׂאָר עֲנִינִים

כִּי רַבִּים רַחֲמָיו, וְהַרְבֵּה רוּחַ
וְהֵצֵלָה לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא.